

Arrest

nr. 125 471 van 11 juni 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 20 november 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 18 oktober 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat R. BELDERBOSCH verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUHADI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 17 juli 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Op 18 oktober 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. De beslissing van de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing genomen waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet wordt onontvankelijk verklaard, luidt als volgt:

“Mijnheer de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 17.07.2012 bij onze diensten werd ingediend door :

M.(...), G.(...) (R.R.: 078090642133)
nationaliteit: Georgië
geboren te (...) op (...)
adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 3ter § 3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Betrokkene maakt in zijn aanvraag 9ter d.d. 17.07.2012 een medisch getuigschrift over gedateerd op 03.07.2012. Dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door Art.9ter § 1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift. De aanvraag werd ingediend op 17.07.2012, dus na de invoegingtrekking op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter § 3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de initiële aanvraag werd overgemaakt (Arrest 70 753 RVV dd. 28.11.2011 en Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011)."

Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.2. Op dezelfde dag wordt ten aanzien van verzoeker een bevel genomen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), ingegeven door het volgende motief:

"Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

2° hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd: Op 24.04.2012 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen."

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoeker.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker onder meer de schending aan van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 (hierna: de vreemdelingenwet) en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, namelijk het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker zet ter adstruering van zijn middel onder meer het volgende uiteen:

"(...)

Art. 9 ter § 3 van de wet van 15 december 1980 luidt als volgt:

" § 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

...

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, 4° lid; ...
”

Titel 9 ter & 1, § 4 voorziet:

“Hij (de vreemdeling) maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.”

Art. 7 van het KB van 17 mei 2007 dat de uitvoeringsmodaliteiten vastlegt van de wet van 15 september 2006 die de wet van 15 december 1980 wijzigt, zoals gewijzigd door art. 4 van het KB van 24 januari 2011 dat het KB van 17 mei 2007 wijzigt, preciseert dat

“het standaard medisch getuigschrift dat de vreemdeling samen met zijn aanvraag van een machtiging tot verblijf, overeenkomstig art. 9 ter, § 1, 4° lid, en § 3, 3°, moet overmaken, wordt opgesteld overeenkomstig het model dat als bijlage aan dit Besluit is toegevoegd.”

Uit deze wettelijke en reglementaire voorschriften volgt dat de vreemdeling die een verzoek om machtiging tot verblijf op basis van art. 9 ter van de wet van 15 december 1980 indient, ook een standaard medisch getuigschrift moet bijvoegen dat de aard en de ernst van de ziekte en de noodzakelijk geachte behandeling moet vermelden.

Dit getuigschrift moet worden opgesteld overeenkomstig het model vastgelegd in het KB van 17 mei 2007, in de versie na de wijziging van 24 januari 2011.

Verzoeker heeft bij zijn verzoekschrift dd. 17 juli 2012 een medisch attest gevoegd van dr. BOURGEOIS, gedateerd op 3 juli 2012, met de volgende hoofding :

"MEDISCH ATTEST

Bestemd voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken (F.O.D. Binnenlandse Zaken)."

Het door het KB voorgeschreven standaard medisch getuigschrift heeft de volgende hoofding :

"FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN

Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken

MEDISCH GETUIGSCHRIFT

Bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties

bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken"

De inhoud van het standaard medisch attest door verzoeker bij zijn verzoekschrift dd. 17 juli 2012 gevoegd, is volledig identiek aan de inhoud van het model bijgevoegd bij het KB van 17 mei 2007 en geeft ook een gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen en de noodzakelijk geachte behandelingen, en voldoet aldus aan de ratio legis van art. 9 ter van de wet van 15 december 1980, zoals ook gepreciseerd in de voorbereidende werken van de wet die de wet van 15 december 1980 wijzigt.

De betreden beslissing verklaart aldus ten onrechte het verzoek om machtiging tot verblijf op basis van art. 9 ter van de vreemdelingenwet van verzoeker onontvankelijk, zonder ten minste de inhoud van het standaard medisch getuigschrift van 3 juli 2012 van dr. BOURGEOIS te onderzoeken.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft in zijn arrest van 19 maart 2012 (nr. 77486) reeds in dezelfde zin gestatueerd, en het beroep door de Belgische Staat tegen dit arrest ingesteld bij de Raad van State werd bij arrest van 16 mei 2012 van de Raad van State ontoelaatbaar verklaard (arrest nr. 8495 van 16 mei 2012).

Het ingeroepen middel is derhalve ernstig.

(...)"

3.2. In haar verweernota betoogt de verwerende partij wat volgt:

“(…)

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoeker geen standaard medisch getuigschrift heeft ingediend samen met zijn aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter vreemdelingenwet.

De aanvraag werd onontvankelijk verklaard overeenkomstig artikel 9ter § 3-3° vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat hij in zijn verzoekschrift van 17 juli 2012 de inhoud van het standaard medisch attest heeft overgenomen, dat volledig identiek is aan de inhoud (sic) van het model van het KB van 17 mei 2007.

Verzoeker betwist bijgevolg niet dat hij het model standaard medisch getuigschrift niet toegevoegd heeft bij zijn aanvraag.

De verwerende partij heeft de eer om te antwoorden dat artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van het bestuur uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, om kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende" zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat het determinerende motief op grond waarvan de beslissing is genomen wordt aangegeven.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is genomen en niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (cfr. R.v.St., nr. 105.103, 26 maart 2002).

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid e motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien de beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte- en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (cfr. R.v.St., nr. 164.171, 27 oktober 2006; R.v.St., nr. 172.821, 27 juni 2007 e.a.).

De motivering voorzien in de beslissing vindt steun in het administratieve dossier en een schending van de motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

De bestreden beslissing is gesteund op een correcte feitenbevinding. Zowel de juridische bepalingen als de feitelijke gegevens waarop de beslissing is gesteund worden uitdrukkelijk in vermeld.

Het middel is ongegrond."

3.3. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Deze bepaling, zoals van toepassing op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“ § 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België. De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft. Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. (...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;”

3.4. De verwerende partij houdt voor dat bij de aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden geen standaard medisch getuigschrift gevoegd werd dat werd opgesteld conform het model vereist door artikel 9ter van de vreemdelingenwet en gepubliceerd als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 24 januari 2011).

Het medisch attest dat verzoeker bij zijn aanvraag om tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden voegden, is, behoudens de hoofding, volledig gelijk aan het standaard medisch getuigschrift zoals opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011. Het ingediende medisch attest omvat alle vragen die zijn voorzien in voormeld standaard medisch getuigschrift en de antwoorden op deze vragen die, na een ontvankelijkheidsonderzoek, een ambtenaar-geneesheer dienen toe te laten om, snel en met kennis van zaken, te beoordelen of de aanvrager lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke en vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Met betrekking tot het verschilpunt tussen de hoofding van het door verzoeker neergelegde medisch attest en de hoofding van het voormelde standaard medisch getuigschrift moet worden benadrukt dat het feit dat in de tekst van de hoofding van het standaard medisch getuigschrift de vermelding “Federale overheidsdienst binnenlandse zaken” en “Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken” werd weggelaten, gesteld wordt dat het gaat om een “medisch attest” in plaats van een “medisch getuigschrift” en tussen de woorden “Bestemd voor” en de woorden “de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken”, de woorden “de adviserende arts van” werden gevoegd op zich niet toelaat te besluiten dat het aangebrachte medisch attest niet het standaard medisch getuigschrift zou zijn zoals bedoeld in artikel 9ter van de vreemdelingenwet en zoals opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011. Het

gegeven dat een modelformulier dat als bijlage is gevoegd bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 en dat bestemd is om door een arts te worden ingevuld slechts verschilt in de hoofding, maakt immers niet dat het niet langer om het bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 voorziene modelformulier gaat.

3.5. Ook de Raad van State oordeelde in dit verband (RvS, 10 oktober 2012, nr. 220.939):

“(…)

Er bestaat geen betwisting over, hetgeen ook in het bestreden arrest wordt vastgesteld, dat het door de verweerder ingediend medisch attest inhoudelijk volledig gelijk is aan het standaard medisch getuigschrift, met uitzondering van de hoofding. Uit het bestreden arrest blijkt ook dat alle in het attest vermelde rubrieken identiek zijn aan het model, met vermelding van de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De aanvraag om machtiging tot verblijf van de verweerder, met in bijlage het medisch attest, werd met een ter post aangetekend schrijven naar de “Dienst Vreemdelingenzaken, Dienst Medische Regularisaties” gestuurd. Er heeft nooit enige betwisting bestaan wat het voorwerp van de aanvraag was en bij wie ze moest terechtkomen, samen met het medisch attest.

In het bestreden arrest kon derhalve op wettige wijze worden vastgesteld dat, in tegenstelling tot de bewering van de huidige verzoekende partij, het medisch attest, samen met de aanvraag om machtiging tot verblijf, volledig beantwoordt aan de ratio legis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. In het bestreden arrest kon dan ook op wettige wijze worden besloten dat de huidige verzoekende partij door enkel op grond van het kleine verschil in de hoofding van het medisch attest “te oordelen dat het in casu voorgelegde medisch attest niet het standaard medisch getuigschrift is zoals vereist door artikel 9ter van de vreemdelingenwet en door louter op deze basis het verzoek onontvankelijk te verklaren zonder na te gaan of de gegevens die in het voorgelegde medisch attest verstrekt worden inhoudelijk overeenstemmen met de gegevens die dienen vermeld te zijn in het standaard medisch getuigschrift, (...) volledig voorbij(gaat) aan de bedoeling van de wetgever die erin bestaat de verwerende partij te voorzien van de noodzakelijke inlichtingen teneinde tot een beoordeling te kunnen komen van de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet”. Daaraan wordt geen afbreuk gedaan door het feit dat het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr. 82/2012 van 28 juni 2012 de vereiste van een standaard medisch getuigschrift voor aanvragen op grond van artikel 9ter van die wet als dusdanig heeft aanvaard. (...)”

3.6. Er dient derhalve te worden geconcludeerd dat de bestreden beslissing het gevolg is van een onzorgvuldige beoordeling van het door verzoeker bijgebrachte medische getuigschrift in het licht van de bepalingen van artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet. Een schending van deze wetsbepaling en van het zorgvuldigheidsbeginsel is dan ook aangetoond.

3.7. Uit de bewoordingen van de eerste bestreden beslissing blijkt dat bevel dat aan de verzoekende partij werden gegeven, gesteund is op deze beslissing: het bevel zijn gedateerd op dezelfde datum en er wordt gesteld “in uitvoering van de beslissing van attaché J. V. d. B., gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,” zijnde de eerste bestreden beslissing. Nu de Raad een middel gegrond acht gericht tegen eerste bestreden beslissing en overgaat tot de vernietiging ervan, is de rechtsgrond van de bevelen verdwenen. Gelet op een goede rechtsbedeling en het rechtszekerheidsbeginsel dienen bijgevolg ook deze bevelen uit het rechtsverkeer te verdwijnen.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Maatschappelijke Integratie, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt van 18 oktober 2012 en het bevel om het grondgebied te verlaten van dezelfde datum, worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend veertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF